

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΑΙΑ «ΜΑΣ»;

Η σημαία και το κάνιμο της από εξεγερμένους στο Πολυτεχνείο '95 αποτέλεσε το μόνιμο σημείο αναφοράς του κράτους και των οργάνων του το τελευταίο διάστημα. Τα ΜΜΕ και μέσω αυτών οι εξουσιαστές και τα τσιράκια τους, δεν έχασαν την ευκαιρία να προβάλλουν το γεγονός προσπαθώντας να στρέψουν ένα κομμάτι της κοινωνίας ενάντια στους αγωνιζόμενους.

Η σημαία, ουρλιάζουν, είναι το «σύμβολο του έθνους», της «πατρίδας», τα «κωλόπαιδα», τα «αντεθνικά στοιχεία», οι «απάτριδες», «ποιος τους βάζει και τα κάνουν;» Αυτά και άλλα πολλά ακούγονται στη βιάση τους να υποβάλουν σε πλήση εγκεφάλου τους ανθρώπους που ξαφνιασμένοι ακούν εν έτει 1996 να αναφέρεται και να υμνείται η σημαία που τη θυμούνται πια μόνο στις «εθνικές» εορτές και την βλέπουν (ευτυχώς) μόνο —μέσω της TV— πάνω στα πέτα των βουλευτών επικρατείας στο Ευρωπαϊκό Κυνοβούλιο για να μην μπερδεύονται μεταξύ τους.

Μια σειρά από «επιχειρήματα» ακούστηκαν στην προσπάθεια να κερδηθεί η συναίνεση της κοινωνίας ~~από~~ ότι αφορά την κρατική βία που ασκήθηκε ενάντια στους αγωνιζόμενους.

Ας πάρουμε όμως τα πιο ...εκλεπτισμένα επιχειρήματα.

α) Η σημαία συμβολίζει το λαό...

Αν είναι έτσι κι αν όλοι είναι υπέρ της αδελφοσύνης των ανθρώπων για ποιο λόγο ανέχονται, στο όνομα αυτής της αδελφοσύνης, να καίγεται η τούρκικη σημαία από κούρδους διαδηλωτές; Κι ακόμα γιατί δέχονταν τόσα χρόνια (ακόμα και σήμερα) το κάψιμο της αμερικάνικης σημαίας από διαδηλωτές; Είναι δυνατόν να πιστευτεί κανείς στην αδελφοσύνη των λαών και να δέχεται αβίαστα το κάψιμο της σημαίας των αδελφών του; Συνεπώς πολλά δεν στέκονται σωστά σ' αυτή την εκδοχή.

β) Η σημαία συμβολίζει το έθνος!

Μέσα από το κάψιμο μιας σημαίας εκφράζονται μια σειρά από καταστάσεις. Στη θέα του κανίματος μιας σημαίας κάποιοι που διαπνέονται από τον εθνικισμό και τον ρατσισμό αισθάνονται πως εκείνη τη στιγμή έχουν φοντώσει οι φούρνοι που καίνε τους αλλόφυλους (γι' αυτούς ...πας μη Έλλην βάρβαρος).

Το ίδιο ισχύει και αντίστροφα. Όσοι αντικρίζουν τη σημαία «τους» να καίγεται και διακατέχονται από εθνικισμό θα πρέπει να νοιώθουν πως βρίσκονται μέσα σ' ένα κάψιμο που τους καίει. Κι όμως μετά το κάψιμο της σημαίας παραμένουν άθικτοι.

γ) Για τη σημαία θυσιάστηκαν άνθρωποι.

Αν κάποιοι πραγματικά έδωσαν τη ζωή τους για μια αφαίρεση της πραγματικότητας, ήταν δικαίωμά τους να το κάνουν. Αυτό όμως δεν υποχρεώνει τους υπολοίπους να κάνουν το ίδιο.

Πίσω όμως από τέτοιες θυσίες υπάρχουν άλλα πράγματα που θεωρήθηκαν πολύ πιο σημαντικά από όσους προβήκαν σε αιτές τις πράξεις. Αν κάποιοι πίστευαν πως με την κυριαρχία του ενός συμβόλου πάνω σε άλλο θα ζούσαν καλύτερα, τότε κανείς δεν τους φταίει επειδή διάλεξαν ή εξαναγκάστηκαν να διαλέξουν λάθος σκέψη και λάθος δρόμο.

Κι αν μη ξεχνάμε πόσοι πολέμησαν τη Γερμανική σβάστικα νομίζοντας πως αν στη θέση της θα έμπαινε κάποια άλλη σημαία θα ζούσαν καλύτερα. Το πόσο καλύτερα έζησαν αμέσως μετά και πόσο ευτυχισμένοι είναι σήμερα μπορούν να το κρίνουν μέσα από τις συνθήκες που βρίσκονται.

δ) Η σημαία είναι ένα σύμβολο.

Πραγματι. Κι όπως κάθε σύμβολο γι' άλλους δεν εκφράζει τίποτα και γι' άλλους πάρα πολλά.

Γεννηθήκαμε μέσα σ' ένα σύστημα επιβολής όπου από την πρώτη στιγμή προσπάθησαν να μας κάνουν πλήση εγκεφάλου ώστε να φτάσουμε να λατρεύουμε αυτό που μας προβάλλουν σαν πατρίδα μας, το έθνος, τη σημαία και άλλα παρόμοια.

Η σημαία εκφράζει πάρα πολλά για κάποιους. Αυτοί είναι οι εξουσιαστές που βάζουν τις σημαίες δυο διαφορετικών κρατών μπροστά στέλνοντας τους ανθρώπους στους πολέμους που σκαρώνουν για να αποκομίσουν από αυτή τη αλληλοσφαγή οφέλη και προνόμια: δύναμη, εξουσία, χρήματα.

Για τους ίδιους τους εξουσιαστές, πάλι, η σημαία αυτή δεν εκφράζει τίποτα όταν προκειμένου να διατηρήσουν τα πλούτη και τη δύναμή τους ασπάζονται ξένες σημαίες. Πόσοι, αφεντικά-πατριώτες, υπηρέτησαν τη σβάστικα στην περίοδο της κατοχής και στη συνέχεια μεταπήδησαν ξανά στη γαλανόλευκη γιατί έτσι εξυπηρετούνταν καλύτερα τα συμφέροντά τους;

Και για να πάμε λίγο πιο πίσω. Πάμπολλοι απ' αυτούς που υπηρετούσαν την σημαία του βυζαντίου έσπασαν να προσκυνήσουν τη λατινική ή την τούρκικη γιατί έτσι θα μπορούσαν να διατηρήσουν τη δύναμη τους και να συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται και να καταταλαιπωρούν τους φτωχούς και αδύναμους ανθρώπους.

Πάμπολλοι είναι αυτοί που άφησαν την λατινική σημαία ή την ρώσικη (π.χ. Καποδίστριας) προκειμένου να επιβάλλουν τις θελήσεις τους πάνω σε καταπιεσμένους πληθυσμούς.

Για να μην πάμε μακριότερα.

Οι εθνο-ληστές βάζουν στα καράβια τους Λιβεριανή ή Νιγηριανή ή οποιαδήποτε άλλη σημαία που τους ενδιαφέρει στις κλομισίες τους.

Οι περισσότεροι (εκτός των αφελών) που κόπτονται για τη σημαία «μαρ» έχουν καταβάλει τις προσπάθειες που έχουν αποκομίσει από το αίμα και τον ιδρώτα των ανθρώπων, στη σημαία (και στις τραπέζες) της Ελλάδας, της Γερμανίας, της Αμερικής κλπ.

Κάθε κρατική σημαία είναι ένα σύμβολο κυριαρχίας πάνω στους ανθρώπους. Οι σημαίες και τα λάβαρα των αρχόντων ήταν πάντα στόχος των εξεγερμένων. Καταστρέφονταν πριν ή μετά από τους τυράννους. Η καταστροφή μιας σημαίας ήταν το μήνυμα που έπαιρναν οι άρχοντες από τους υποδουλωμένους. Η καταστροφή, πάλι, μιας σημαίας ήταν το τυπικό επισφράγισμα της συντριβής της εκάστοτε κυριαρχίας.

Ο μύθος για τη σημασία και την υπέρτατη δήθεν αξία μιας σημαίας είναι ένα κρατιστικό κατασκευάσμα που θέλει να πείσει μόνο ασελείς.

Σημαίες χρησιμοποίησαν κατά καιρούς και οι σκλαβωμένοι άνθρωποι στις εξεγέρσεις και τους αγώνες τους. Όχι όμως για να υποδουλώσουν ούτε για να υποδουλωθούν σ' αυτές, αλλά για να ξανακερδήσουν τη λειψυτεία τους.

Οι σκλάβοι χρησιμοποίησαν την κόκκινη σημαία όχι για να σκλαβίσουν ανθρώπους κάτω από αιτό το λάβαρο, αλλά για να συντρίψουν την τυραννία. Οι αναρχικοί αποδέχονται την χρήση της μαύρης σημαίας γιατί αυτή αποτελεί ένα μέσο έκφρασης ενάντια στην κρατική τυραννία, ένα μέσο έκφρασης της πάλης για την πανανθρώπινη ελευθερία.

Οτι λοιπόν εκφράζει την εξέγερση και την διαρκή πάλη για την επαναπόκτηση της χαμένης ελευθερίας, μπορεί να αποτελέσει μέσο καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Αλλά περισσότερο όταν η αποδοχή του ή μη γίνεται αβίαστα.

Αντίθετα κάθε κρατική σημαία συμποκνώνει το μίσος των εξουσιαστών σε κάθε τι το ανθρώπινο, την εξαναγκασμό των ανθρώπων να υποταχθούν στις θελήσεις των κατόχων και των οργάνων του (και, ουσικά, της εξαναγκαστικής αποδοχής της σημαίας).

Δεν μπορεί να υπάρξει πιο κραυγαλέα έκφραση μίσους προς τους ανθρώπους από το σύμβολο εκείνο που τους οδηγεί με τη βία στα σφαγεία των εξουσιαστικών πολέμων, που ΚΑΙ μέσα απ' αυτό επιχειρείται να επιβεβαιωθεί η διατήρηση της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης, που πάλι ΚΑΙ σ' αυτό βασίζονται εξοισιαστικά παιχνίδια και αλισβερίσια (βλέπε Μακεδονικό) στις πλάτες των ανθρώπων.

Μεσα από μια κρατική σημαία επιχειρείται να χαθεί η ανθρώπινη και να πάρη τη θέση της η κτηνωδία και η βαρβαρότητα. Αν κάποιος σκοτώνει έναν συνάνθρωπό του, αυτό με μια σημαία είναι ένα κτήνος. Αν πάλι κάποιος πεθαίνει σκέτα για μια σημαία είναι ένα βλάκα.

Αιτό το σύμβολο του μίσους ενάντια στους ανθρώπους γίνεται ιδιαίτερα αντικείμενο επίθεσης εκ μέρους καταπιεσμένων σε στιγμές που εξεγείρονται. Η καταστροφή του αποτελεί για τους εξεγερμένους συμβολική πράξη απελευθερωτική και απελευθερωμένη από την καταπίεση και τα μέσα που την εκορά. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που οι κρατιστές μέσα στη φτώχεια των μέσων που έχουν να αντιπαραθέσουν ένα στον κοινωνικό αγώνα ξέθαψαν το πρόσχημα της καταστροφής του «εθνικού συμβόλου» και το περιέσπεραν εδώ κι εκεί σαν εξαπατημένοι έμποροι.

Στο κάτω κάτω αυτή τη φορά παρ' όλες τις ψευδολογίες τους δεν μπόρεσαν να αποδείξουν την καταστροφολογία που αποτελεί μόνιμη καραμέλα τους. Το πραγματικό μήνυμα των εξεγερμένων «Εσείς μιλάτε για βιτρίνες κι εμείς μιλάμε για ζωές» τους άφησε άφωνους.

Κατάλαβαν πως σε μια εξέγερση η καταστροφολογία δεν έχει πέραση.

Κατάλαβαν, όμως, πολύ περισσότερο και με χειροπιαστό τρόπο πως και ή τη φορά ο κίνδυνος ήταν πολύ κοντά τους. Έτσι έτρεξαν να ψάξουν και να ξεθάψουν από το ιστορικό-κρατιστικό τους σκονισμένο μπαούλο άλλο, επιχείρημα: Καμένη σημαία; Τσακίστε τα κωλόπαιδα...

Μ' αυτόν τον τρόπο προσπάθησαν να καλύψουν με τις «καμένες σημαίες τους» την εξέγερση της 17-18ης Νοέμβρη '95. Προσπάθησαν να καλύψουν την οργή του κόσμου που εξεγέρθηκε ενάντια στο κράτος.

Προσπάθησαν να καλύψουν το μίσος και την καταπίεση των εξουσιαστών και των θεσμών-μηχανισμών τους, που καθημερινά βιώνουν στο πετσί τους οι άνθρωποι σ'το όνομα των νόμων και των πατρίδων.

Με την καμένη σημαία τους προσπάθησαν να καλύψουν την μεγάλη πραγματικότητα που καταδεικνύει η ιστορία των ανθρώπων αυτού του πλανήτη:

ΟΤΙ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΑ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ

Όσο γι' αυτούς που αβίαστα αποδέχτηκαν το κρατιστικό επιχείρημα «περί σημαίας» καιρός είναι να το ξανασκεφτούν....

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση